

Van ECHT GESCEIDEN naar ECHT VERBONDEN

Tien velletjes had ik vol gekrabbeld met het relaas van Aurélie en Hannah, twee zestienjarige jongedames die ik op zijn minst als elegant, leuk-ogend en communicatief kan beschrijven. Zonder enige schroom vertelden ze me hun belevenissen in verband met de echtscheiding van hun ouders. Ze kenden elkaar niet, maar hun verhaal kent waanzinnige raakvlakken. Tien velletjes met goed gedocumenteerde informatie omzetten in een artikel is een makkie voor mij. De tekst en de tips voor de volwassenen waren in mijn hoofd – met opsommingstekens inclusief - al uitgeschreven. Het geheel nog even in het geheugen van mijn laptop droppen en klaar is kees. Kleine klus, direct klaar.

S

top!' riep een stem in mijn hoofd. 'Is het dat wat je gaat schrijven? Dat meen je toch niet? De klassieke tips die je overal terugvindt? Je bent zelf gescheiden. Je hebt toch

wel wat meer te vertellen dan dat? Wat is nu het belangrijkste? De deadline voor het artikel of een uitgebreidere kijk?'

De stem in mijn hoofd kende net zomin als de twee bevallige dames enige schroom en sprak me zelfzeker en rustig toe.

Huidige situatie

De ouders van Aurélie scheidden toen ze zeven was. Haar hobby's zwemmen en paardrijden heeft ze moeten laten vallen omdat ze fysieke problemen heeft die ze toeschrijft aan de effecten van de scheiding. Ze hoopt binnenkort opnieuw op een rustige manier van haar hobby's te kunnen genieten. Ze studeert secretariaat-talen en dat loopt goed.

Hannah studeert economie-talen. Als ik haar fijne elegantie bekijk, kan ik het me moeilijk voorstellen, maar ze bokst graag. Ze zingt en danst en gaat regelmatig met vriendinnen op stap om een nieuwe stad te ontdekken.

Eerst is er het huwelijk

Als je het woord huwelijk opzoekt in het woordenboek krijg je de volgende beschrijving: Een wettelijk geregelde levensgemeenschap van twee volwassenen. Het duurzaam samenleven van man en vrouw na bepaalde burgerlijke en/of godsdienstige plechtigheden.

Ik weet niet wat ik zocht, maar was verbaasd enkel een omschrijving van het wettelijk kader terug te vinden. Een beetje naïef misschien had ik verwacht ook iets terug te vinden in de aard van 'een liefdesverbinding tussen twee volwassen personen...' waarin een hogere orde van verbintenis zichtbaar zou zijn. Het gebruik van het woord huwelijk in dit artikel bedoel ik ruimer dan enkel de huwelijken volgens de wettelijke regeling.

Achtergrondsituatie

Tot haar zes jaar heeft Hannah leuke herinneringen aan haar ouders. Daarna ging het van kwaad naar erger. Haar moeder streefde naar een goede relatie en wou samenblijven en de conflicten oplossen. Maar tegen de tijd dat ze twaalf was, was de situatie onhoudbaar geworden. De politie stond regelmatig aan de deur. Er was nooit rust in huis. Haar vader werd de toegang tot het huis ontzegd.

Aurélie was ongeveer acht jaar toen haar ouders uit elkaar gingen. Ze haatten elkaar

en de situatie was onleefbaar. Het was een vechtscheiding die in haar ogen voornamelijk om geld draaide. *'Als we vertelden wat we bij de andere ouder gedaan hadden, ging er steevast een mail over en weer waarin ze elkaar verweten wat ze verkeerd gedaan hadden.'*

Het bewustzijnsdoel van het huwelijk

Zoals je wellicht weet, leven we in een tijd waarin het bewustzijn van de mensheid opgetild wordt naar een hoger niveau. Het huwelijk speelt er een niet onbelangrijke rol in. In de reclame wordt het huwelijk voorgesteld als een grote regenboog vol met kleuren van puur geluk. Dit beeld komt niet overeen met de werkelijkheid. De meeste koppels ervaren serieuze uitdagingen in hun verbintenis en zo is het ook bedoeld.

Je wordt niet tot je partner aangetrokken omwille van zijn/haar mooie ogen of zijn/haar sportieve look. De aantrekkingskracht waaraan je niet kunt weerstaan, is een weerspiegeling van je kennis over diepere karmische thema's en de lessen die je te leren hebt. M.a.w. je trekt die partner aan die je alle kansen geeft om iets over jezelf te leren en om je wederzijdse uitdagingen in evenwicht te brengen. Niemand heeft je ooit verteld dat het een eenvoudige klus is. Integendeel, je hebt er meestal een stevige kluif aan.

Ware gevoelens

In de gewelddadige periode voelde Hannah zich heel slecht. Grote angsten overvielen haar. De deur durfde ze niet te openen. *'Ik voelde me niets meer waard en vroeg me af waarom ik eigenlijk bestond. Bovendien stelde ik me veel vragen over wat er zou gaan gebeuren. Toen papa weg was, was het overdreven rustig in huis. Dat was onwennig,'* legt ze uit.

Aurélie ging soms wel naar haar papa en dan weer periodes niet. Met de nieuwe vriendin van papa klikte het niet en bovendien bedreigde hij mijn mama. *'Als ik moest gaan, kreeg ik braakneigingen en ik ontwikkelde boulimie. Jammer, want vroeger had ik een goede band met papa.'*

Het verlangen naar de afwezige ouder

‘Er is een periode geweest dat ik niet meer kon spreken. Er was toch niemand die me begreep.’ En alsof ze haar woorden kracht wil bijzetten, legt Hannah haar hand op haar keel.

‘Papa is over de grens gegaan. Ik haatte hem en wou wraak nemen. Ik wil hem niet meer zien. Na vier jaar herkent hij me zelfs niet meer op straat. Maar als ik alleen op mijn kamer ben, dan ween ik. Daar ga ik niet over liegen. Dan herinner ik me de leuke momenten van toen ik klein was, kleine dingen aan zee. Ik vraag me dan af wat er toch met mij is gebeurd.’

‘Begrijp ik het goed dat je van binnen nog steeds naar je papa verlangt?’ informeer ik. Ze knikt, lichtjes emotioneel.

De ouders van Aurélie wonen op twee minuten fietsen van elkaar, wat ze als een voordeel beschouwt voor zichzelf maar niet voor haar mama. Ze vindt het confronterend dat haar mama en stiefmama elkaar regelmatig zien aan de schoolpoort.

Als de les wordt begrepen

Elk huwelijk bevat het potentieel tot groei. Als de les tussen twee partners begrepen wordt, gebruiken ze de hindernissen om zichzelf als persoon te ontplooien en de andere mee op te tillen. Het is een actief traject. Teleurstellingen op de route zijn onvermijdelijk. Soms denkt men dat men het recht heeft om van de partner iets te eisen wat die niet kan geven. Afwijzing en conflicten loeren om de hoek. De beschuldigende vinger wijst in de richting

van de ander. Als dit een tijdje doorgaat stopt de spirituele groei van één van beiden of van allebei. Je geraakt echt-gescheiden van jezelf. Het is het moment om de verantwoordelijkheid voor jezelf op te nemen.

Hoort het zo?

‘Het heeft lang geduurd voor ik doorhad dat de situatie bij ons thuis anders was dan bij vrienden. Ik vond de ruzies normaal. Ik heb altijd zo geleefd en dacht dat het zo hoorde, tot ik meer met vrienden begon te praten. Toen merkte ik dat het ook anders kan,’ legt Hannah uit. *‘Het was een echte eye opener!’*

Hoe komt het dat ouders scheiden?

‘Volgens mij kunnen mannen moeilijker hun emoties uiten. Op een bepaald moment barsten hun gevoelens uit in woede en in daden en schieten ze helemaal door,’ legt Aurélie de stelling uit die ze van haar mama heeft geleerd.

‘Voor mij is het een soort wisselwerking tussen de beide personen,’ antwoordt Hannah. *‘Zonder je papa had ik mijn prachtige kinderen niet,’* heeft ook zij geleerd van haar mama.

‘Partners proberen elkaar te veranderen en dat lukt niet. Ik zie dat wel,’ vertelt Aurélie wijs, *‘maar ik begrijp niet dat volwassenen er zo naïef over zijn.’*

Hannah en Aurélie zijn het er helemaal over eens dat volwassenen zich raar gedragen ten opzichte van elkaar. *‘Als kleuters,’* laten ze zich meermaals ontglippen.

Keuzes maken

Teleurstellingen bevorderen je gevoel van niet-heel zijn. Het is tijd om keuzes te maken. Je partner veranderen werkt niet. Getuigen genoeg in de samenleving. Je kunt enkel blijven kiezen om aan je eigen onopgeloste thema's te werken en de thema's met je partner te nivelleren. Je creëert meer verbinding met jezelf. Door het voorgaande te negeren, wordt het proces gewoon verder gezet na de echt-scheiding of in een volgende relatie. Toch is het mogelijk dat het bewustzijnsdoel van het huwelijk ten einde loopt en het voor één of beide partners noodzakelijk is

om buiten het huwelijk verder te groeien. Belangrijk is dat de tijd rijp is en de volgende stap intuïtief wordt doorvoeld, als je levensstroom de impuls geeft.

Langdurige effecten en bekwame hulp Hannah heeft lang last gehad van angsten en slaapt nu nog met een lichtje aan. Ze verafschuwde volwassenen en wou niet meer praten of lachen. Al haar creativiteit verdween. Het was zichtbaar tijdens de lessen plastische opvoeding. Na een paar jaar besloot ze haar mond open te doen, een keerpunt in haar emoties.

Aurélië heeft vooral mentaal afgezien. Ze gingen allemaal van de éne psycholoog naar de andere. Ze kregen weinig tips over hoe ze met hun ouders konden omgaan en verloren het vertrouwen. Toen besloot Aurélië om haar verdriet zelf te verwerken. Buitenkomen, dingen gaan doen en met vrienden praten helpen haar veel beter en ze verliest er minder tijd door. De grootste hulp was een tante waar ze zo'n goede verbinding mee heeft dat er geen woorden nodig zijn.

Hannah heeft veel geleerd van de karakteranalyse, leerde de goede momenten met de vader waarderen en legde een dagboek aan. Toch vindt ze dat thuis praten meer effect heeft. *'We maakten soms allemaal ruzie waar de psycholoog bijzat. Dat was niet fijn. Praten helpt enkel met personen die je echt begrijpen. Een psycholoog zit aan de kant en knikt.'*

Aurélië treedt haar bij. *'Als een kind het moeilijk heeft, zou het meer helpen als ouders echt luisteren naar hun kind, er activiteiten mee doen, spelen, sporten, kleine dingen die hun hoofd leegmaken. En niet te vergeten. Oma en opa! Zij houden van elkaar.'*

Van echt-gescheiden naar echt-verbonden

Als men echt van zichzelf gescheiden is, blijven de conflicten na de echtscheiding zich opstapelen met alle gevolgen voor jezelf, je ex-partner en de kinderen. Je kunt echter de keuze maken om de verbinding met jezelf voluit te leren leven en alsnog je karmische thema's met je ex-partner af te ronden. Het

neemt de druk van de ketel. Je kinderen zullen je er dankbaar om zijn. Waar ze jouw verbondenheid voelen, kunnen ze zich ook gemakkelijker met zichzelf verbinden en beide ouders in hun hart houden. Dat is het voornaamste wat kinderen wensen. Vergeet nooit dat uit jullie unieke verbinding en vanuit je scheppingskracht als man en vrouw het mooiste is ontstaan wat je ooit kunt voortbrengen: je kinderen. Die wil je echt niet besmeuren met echt-gescheiden-zijn-van-jezelf, maar je wilt hen besprenkelen met je vol-verbonden-zijn-met-jezelf en met het leven.

En de school?

Mag een school tussenkomen als leerlingen in een echtscheiding zitten? Het is niet de eerste keer dat ik dit antwoord te horen krijg. Verrassend? Of toch niet?

'De school mag enkel tussenkomen in een extreme situatie en dan liefst niet te veel. Onze persoonlijke situatie ligt echt wel gevoelig. De school heeft de neiging om medelijden te hebben als we slechte punten hebben en dat kunnen we niet gebruiken. Eens de school het weet, blijft ze erop ingaan. Het gaat soms te ver. Gewoon doen en verder les geven, is meestal het beste.'

Een hogere staat van vereniging

Ook als je niet echtgescheiden bent, kun je echt-gescheiden zijn. Over echtscheidingen

en de effecten ervan wordt heel wat verteld en geschreven. Toen ik nog les gaf en in de klassenraad de opmerking hoorde 'Ja, natuurlijk, want haar ouders zijn gescheiden.' kwamen er stekeltjes omhoog. Ouders die samenwonen lijken wel het ideale gezin, maar als het hoger doel van het huwelijk niet wordt geleefd, zijn de effecten voor alle betrokken partijen eveneens niet te onderschatten. Ook daar geldt dat de echte verbondenheid met jezelf en een hogere staat van vereniging tussen man en vrouw zorgen voor ieders veiligheid. Het is niet nodig om de regenboog van het volmaakte huwelijk na te streven, maar wel stap voor stap het bewustzijnsproces te doorleven.

Achter haat, schuilt liefde

Achter de haat die wordt uitgesproken, schuilt de liefde. Daar zijn beide jongedames het roerend over eens. De ouders bekvechten nog steeds zoals kleuters, maar eigenlijk is er nog steeds een vorm van liefde, maar ze durven het niet zeggen.

'Als mama papa haat, dan is dat moeilijk voor mij. Ik houd dan te veel rekening met haar kwetsuren,' vertelt Aurélie.

En de prille jeugdliefde?

'Ik weet niet wat echte liefde is en ben bang

dat ik ze nooit echt zal ervaren. Kijk naar mijn ouders,' vertelt Aurélie. *'Er was liefde tussen hen en zie hoe het is geëindigd. Ik ben bang om me aan iemand te binden en ga slechts oppervlakkige relaties aan. Ik zet een muur rond mij, ook voor mijn vrienden. Niemand mag te dicht komen. Van binnen doet dat echt wel iets met mij,'* mijmert ze.

De muur herkent Hannah ook. Vriendinnen zijn ok, maar jongens houdt ze op een afstand. Ze probeert zich te beschermen. *'Als ik aan echte liefde denk, slaat mijn fantasie op hol,'* lacht ze.

Samen bouwen ze een crescendo op: Je geraakt elkaar niet beu, je lacht veel samen. Je accepteert van elkaar wie je bent en je kunt goed luisteren. Hun bewegingen worden groter, hun ogen stralen. Achter het verdriet, schuilt een immens verlangen.

De wekker van de echtscheiding

Een echtscheiding is een wake up call. Niets meer, niets minder. Ze gebeurt niet zo maar, maar heeft een welbepaald doel. Vechten tegen wat er gebeurt, is verspilde energie. In aanvaarding met de situatie leren omgaan, jezelf en de andere ruimte geven, keuzes maken en je verantwoordelijkheid nemen, loslaten en een nieuwe toekomst creëren doen wonderen. Een lachende mama, een

blijde papa. Dat is wat kinderen willen zien. Een nieuwe liefde kan dan haar intrede doen. Zoals Hannah met een brede glimlach zei: *‘De vriend van ons mama is de eerste man die echt van haar houdt.’*

Terugblik op het groeiproces

‘Als ik terugkijk op mijn groeiproces heeft het me mooie dingen opgeleverd,’ vertelt Hannah trots. *‘Ook al zie ik mijn papa niet meer, ik voel geen haat meer voor hem. Mijn protestants geloof heeft me dichterbij mezelf gebracht. Vooral de hoop op beter en dat alles op zijn plaats terecht komt, heeft me de rust in mezelf doen vinden. Het boksen heeft me veel energie gegeven en opgekrikt. Je kan dan enkel gefocust zijn en niet piekeren.’*

‘Je leert echt veel uit een echtscheiding,’ beaamt Aurélie. *‘Mijn hobby’s en ontspanning hebben me gemaakt tot wie ik nu ben. Ik ben veel sterker en ken mezelf beter. Ik voel me volwassener dan mijn vrienden die nog speelser zijn.’*

‘Een echtscheiding is niet zwart wit. Het is vallen en opstaan. Ik zie ook wanneer iemand iets niet meent,’ voegt Hannah toe.

Aurélie illustreert het met een voorbeeld. *‘Als mama een nieuwe vriend heeft, voel ik wie hij is, of hij eerlijk is of niet. Het komt altijd uit.’* *‘Misschien kun je later een huwelijksbureau beginnen,’* grap ik. Ze schieten in de lach.

‘Nog een laatste vraag. Wie heeft het meest bijgeleerd? De kinderen of de ouders?’ Tegelijkertijd alsof het ingeoefend is, roepen ze vol overtuiging... *‘De kinderen!’* ■

Hilde Van Bulck

Stichter en bezielster van Samtati en The New Life Teaching
Spreker, systemisch opsteller, transformator, onderwijsexpert, auteur en lichtwerker.
Auteur van ‘De nacht van ons leven’ en ‘De eigenwijze kikker’

Info: www.the-new-life-teaching.com

